

Kırmızı Başlıklı Kız

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Nisan 2023

Mecrup bir aşkın firarı idi şiir:
Kelamın hicrinde saklı melun bir gölge misali
İçtimada geçen ömür
Ve aralıksız esen rüzgârın meali
Öykündüğümse bir şiirden öte
Ölümcül bir güdü belki de
Hicranın kırık mızrabında külliyen
Uğramışken yenilgiye...

Bir düş idi giyindiğim, uçuşan pelerinin:
Kırmızı şapkalı kız gibi sırtıma geçirdiğim o kalın ve kırmızı yün mantom.
Yaşımın yasımın küçük nazlarında saklı hüzün hırkam...
Ve işte okul dönüşü provaya gittiğim terzinin titizlikle diktiği kırmızı paltom.
Daha dün gibi.
Gün gibi öykündüğüm güzel insanlar, sahi, ne ara göçtüler hayatımdan?
Komşumun sıcak ekmeği ve sıcak yüreği: iklimlerden kış olsa bile yağın kar dindirmede ne hızımı ne de sevginin hazzını.
Cüssem ne ki öğrenci cüppemle düştüğüm yollar oysaki okulum üç dakikalık yürüme mesafesinde bu bile engel olmadı annemin beni tutup da elimden okula götürmesine.

Günler epridi.
Aşksa eskidi.
Hüznüm sınırları aştı ve sınır ötesi bir aşkla bağdaş kurduğum dünyayı cennet bildiğim...
Cinnet ehli oysa şimdi insanlar cenderedeyim adeta yaşarken yine de kimse engel olamıyor aşka düşmeme ya da gözümden düşenleri af etmeme vesile iken hamt ettiğim kadar Rabbime hemhal olduğum gönül tekkem...
Ben afaki bir yıldızım.
Ben alengirli insan izleklerinden çok ama çok uzağım.
Tuzak addedilense aşk bir de kalemim ve işte minvalinde sevginin yaşadığım kadar yaşattığım duygularım ve saf iç güdülerim.
Esmer teni gecenin...
Boykot ettiğim karanlığı.
İpek ve beyaz teninde masumiyetin giyindim işte en güzel giysimi hatta dün gibi kırmızı paltom ve kırmızı berem bilemedim oysa dünyada cirit atacak olan Kırmızı Başlıklı Kızmışım meğer...
Kızmışım nasıl hem de:
Öfkem burnumda lakin ansızın da sönüveren.
Sözcükler cebimde ve içimde ve tenimde ve terimde.
Baş koyduğum öylesine bir aşk ki beni benden edip derken beni bana sunan...
Hudutsuz ve sebepli sebepsiz sevebildiğim.
Hatmettiğim kitaplar ne ki yazdıklarımın ve yazacaklarımın yanında...
Seyrüseferindeyim cihanın ve cihat bildiğim mücadelem ve cebbar gölgelere ve de kelli fellı adamlara kafa tuttuğum.
Ne kadını ne erkek.
Ne yalnızım ne çoğul.
Ne çiçeğim ne mevsim.
Hiçliğime vakıf ve hiçliğimin sarmalında sektiğim bir bir heceler.
Heyecanım dinmeden ki dinmek ne kelime...
Her gün yeniden doğduğum kalemin rüştünü ispatlama gayretinde çocuk yüreğimle kendime ve yalnızlığıma alkış tuttuğum.
Göğsüm inerken çıkarken basamakları heyecanıma yenik düşüp şiiirlerle avunduğum ve işte savunma mekanizman artık kimse beni Freud'a yakın hissettiren ve her kimse Kafka'nın ruhunu sırtıma geçirdiğim.
Müspet ya da menfi aldığım eleştiriler ve gözümde büyüttüğüm insan izlekleri öyle ki kendimi yok sayıp her gün yeniden derlediğim hayatım ve hikâyem bazen kesif bir sessizlik iken eşlik eden bazense derin bir uğultu ruhumu ve duygularımı körükleyen.
Hazzın dibini gördüğüm uçurumlarda gezindiğim ve gayri ihtiyari sevebildiğim o yürek menşeim öylesine geniş bir arazi ki arazi aşkın ara namesi hüznün ve devasa kitlelere hitap eden bir duygunun minvalinde göz ucuyla kendime yönelip derinlemesine içimde kazı yaptığım ve azağına aldığım düşler.
Rengim beyaz.

Mantom kırmızı.

Ben insanım.

Sevdalandığım vatanım ve bayrağım.

En hızlı esen rüzgârım delişmen ruhumdan firar eden imgelerin göz altısında hamt ettiğim kadar hatmettiğim kitapların yorgun ve fedai sözcükleriyim.

Son d/okunuşum.

Duruşum.

Hizaya getirdiğim insanlar ve duygular.

Yorgun iklimlerde çağlayan yağmur gibi şakıyan yüreğin esir düştüğü aşk gibi...

Kırmızı-beyaz bir sevdayım ben: önce Rabbine sonra vatanına sevdalı ve hala saklarım o kırmızı mantomu güveler yese de nüvesi masumiyet ve sevgi kokan ve delip geçen uzak diyarları ışık hızıyla sevip yazdığım kadar düşkünüm işte sevgiye ve o minvalde göçen bir kuşun kırık kanadına yağın kar gibi beyazım hem de en hasından hazzı ölüm koksa bile umudun yerleşkesinde cereyan eden duygularla hemhal keskin hatta uzak bir coğrafyayım en çok hatta sadece kendime...